

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 316/2021
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Привредни апелациони суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гжрр 38/19 од 27.11.2019. године, на седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гжрр 38/19 од 27.11.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гжрр 38/19 од 27.11.2019. године.

Образложење

Основни суд у Смедереву, пресудом Прр 66/2018 од 04.07.2019. године, одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се тужена обавезе да исплати тужиоцу на име имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у поступку који се пред Привредним судом у Нишу води под бројем Ст 991/10, износ од 37.500,00 динара, са каматом по Закону о затезној камати, почев од дана пресуђења, па до коначне исплате, све у року од осам дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења. Обавезао је тужиоца да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара, у року од осам дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Виши суд у Смедереву, пресудом Гжрр 38/19 од 27.11.2019. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Смедереву Прр 66/2018 од 04.07.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, као посебну, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Из образложења побијане другостепене пресуде произлази, да је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 37.500,00 динара, на име трошкова тужиоца насталих у поступку ради заштите права на суђење у разумном року који му нису досуђени. Затим, да је према оцени тог суда, првостепени суд правилно утврдио да се не ради о материјалној штети због повреде права на суђење у разумном року, већ о трошковима поступка о којима је суд одлучио у поступку у коме су настали.

У конкретној ситуацији нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној ревизији, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права.

Врховни касациони суд је испитао и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 413, а у вези одредбе члана 479. став 6. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 25.07.2018. године.

Како се у конкретној ситуацији ради о тужбеном захтеву који се односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Поред тога, како је одредбом члана 467. ЗПП прописано да, ако у одредбама ове главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона, а овај суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, то ревизија тужиоца није дозвољена ни на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. и 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић